

Chán Cái Mớ Đời

Buồn ghê! Thư gửi đường Bưu Điện
không lá thư nào về Việt Nam!
Mỹ Việt giao thương sao lại thế
bên nào nghề nghiệp thiếu lương tâm?

Không trách ai đâu, chỉ trách mình
làm chi cái chuyện thất linh tinh?
Xa nhau là đã không gần gũi
núi cách sông ngăn cả cái tình!

Mở miệng nói ra muốn chửi thề
đù cha cái kiếp kẻ xa quê!
Vũ Hoàng Chương đã thơ như phán:
"Lũ chúng ta đây Lũ Lạc Loài!" (*)

Không phải một lần mà chục lần
mà nhiều hơn nữa, tính từ trăm...
Thư đi mang nặng niềm thương nhớ
Thư đến...trời à: sự biệt tăm!

Chúa, Phật giống nhau...không ý kiến
chỉ cầu nguyện để được Như Như!
Tương lai là chuyện tương lai, nhớ
"sự khó khăn nào" nên tự lo!

*Ông Trần Tế Xương chửi giát giường,
mình thì không lẽ chửi Quê Hương? (**)
Quê Hương, kẻ ngọt rồi chua lét?
"Cây khế sau nhà trở hết bông!" (***)*

Trần Vấn Lệ

(*) Thơ Vũ Hoàng Chương: "Lũ chúng ta lạc loài dăm bảy đứa, bị Quê Hương ruồng bỏ, Giếng Nòi khinh!".

(**) Thơ Trần Tế Xương: "Đù mẹ, dù cha cái giát giường, đêm nằm chỉ thấy những đau xương; mai ông mua nửa đi mần lại. Đù mẹ đù cha cái giát giường!".

(***) Thơ Phạm Công Thiện: "Chiều mưa, Thứ Bảy tôi về muộn, cây khế sau nhà trở hết bông!"